

mit einem Liṅga versehen; m. pl. N. einer Çiva'tischen Secte COLEBR. Misc. Ess. I, 198. — 5) adj. mit einem feinen Körper versehen BHĀG. P. 4, 29, 65. — 6) adj. Boiv. Parameçvara's als Trägers des लिङ्ग = प्रधान Liṅga-P. bei Muir, Sr. 4, 323. — 7) adj. das worin sich Etwas auflöst, subst. die Ursache Schol. zu Kap. 1, 137; vgl. u. लिङ्ग 11). — 8) m. Elephant ĠAṬĀDH. im ÇKDR. — 9) f. eine best. Pflanze, = पञ्चगुरिया im Hindi RĀĠAN. im ÇKDR.

लिङ्गापकृतलैङ्गिकभाननिरामरुह्य n. Title einer Abhandlung HALL 53.
लिङ्गापकृतलैङ्गिकभाननविचार m. dosgl. ebend. 52.

लिच्छ्वि N. pr. eines fürstlichen Geschlechts LIA. I, 138, N. 1. 820. fg. II, 80. 960. BURN. Intr. 530. LALIT. 137. 424. HIUEN-THSANG I, 396. WILSON, Sel. Works II, 344. SCHIEFNER, Lebensb. 233 (3). 268 (38). — Vgl. निच्छ्वि, निच्छ्वि.

लित्, लिथति (अल्पकृतसनयोः, अल्पीभावे कृत्सायां च) gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27.

लिन्दु KHĀND. Up. 8, 14 nach ÇĀṆK. = पिच्छल d. i. पिच्छल schlemmig, schlüpfrig.

लिप् (= älterem रिप्), लिप्ति, लिपे (उपदेके, लेपे VOP.) DHĀTUP. 28, 139. P. 7, 1, 59. लिपे, लिपति KAR. 5 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. aor. अलिपत्, अलिपत् und अलिप्त P. 3, 1, 53. fg. VOP. 8, 91. 13, 1. 4) Etwas (acc.) mit Etwas (instr.) beschmieren, bestreichen; besudeln, verunreinigen: ता (श्रापयोः) जाताः पितरो विषेणालिम्पन् TBR. 2, 1, 1. सर्पिया KAUC. 25. KĀTH. 23, 4. ÇĀṆKH. ÇR. 7, 8, 12. BR. 13, 9. चन्दनैः JĀĀN. 3, 53. Spr. 1778. 2670. BHĀG. P. 10, 29, 7. लिप्रमङ्गानि लिम्पस्व पायसेन MBH. 13, 7425. BHĀṬṬ. 19, 11. लिलिप 14, 94. HARIV. 7041. अलिपत् KATHĀS. 24, 93. 41, 50. तच्चूर्णा तस्य डुर्बुद्धेरेष्टा श्मश्रुणि चालिपत् 61, 43. चन्दनेनालेपि Schol. zu NAISH. 22, 56. न मां कर्माणि लिम्पति BHĀG. 4, 14. न कर्माणा लिप्यते पापकेन TBR. 3, 12, 9, 8. ÇAT. BR. 14, 7, 1, 28. KHĀND. Up. 5, 10, 10. KĀṬHOP. 5, 11. NIR. 12, 3. M. 1, 104. 3, 71. 4, 201. 9, 243. 10, 104. fg. BHĀG. 5, 10. 13, 31. MBH. 12, 11667. fg. (लिप्यति). Spr. 522. 2069. KĀM. NĪTIS. 6, 5. BHĀG. P. 4, 26, 7. 6, 13, 9. बुद्धिरस्य न लिप्यते BHĀG. 18, 17. वामदेवो न लिप्तवान् verunreinigte sich nicht M. 10, 106. st. des acc. ausnahmsweise loc.: तेन लिम्पत्य आननकुचेषु BHĀG. P. 10, 21, 17. लिप्त beschmiert, bestrichen; besudelt, verunreinigt AK. 3, 2, 39. H. 1483. an. 2, 191. MED. t. 52. श्राप्य ÇAT. BR. 1, 3, 1, 24. KĀṬH. ÇR. 4, 4, 10. 10, 8, 12. M. 4, 56. MBH. 8, 2059. R. 2, 9, 43 (8, 48 GORR.). 78, 6, 5, 10, 20. 19, 16. VARĀH. BRH. S. 53, 7. 59, 12. 71, 2. KATHĀS. 4, 48. 69, 9, 48. 12, 169. 18, 244. RĀĠA-TAR. 4, 195. BHĀG. P. 6, 1, 61. 10, 63, 30. 73, 15. HIT. 21, 14. VET. in LA. (III) 4, 7. SĀH. D. 16, 5. Verz. d. Oxf. H. 152, a, N. 3. mit Gift bestrichen, vergiftet (Pfeil u. s. w.) H. an. MED. लिप्तवासित angeblich mit Umstellung der Worte gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. गन्धैस्त्वं लिप्तवासिता BHĀṬṬ. 5, 90. — 2) Etwas (acc.) an Etwas (loc.) schmieren, anheften; pass. kleben, heften an: न कर्म लिप्यते नरे ĪÇOP. 2. यः कपाले रसो लिप्तः श्मश्रुः ÇAT. BR. 6, 1, 1, 12. 2, 2. ततेन लिप्ताभिशापनपमार्ष्टुम् BHĀG. P. 10, 83, 9. — 3) anflammen, entzünden: तस्यालिपत शोकाग्निः स्वान्तं काष्ठमिव स्वलन् अलिप्तेवानिलः शीतो वने तम् BHĀṬṬ. 6, 22. — 4) लिप्त gegessen AK. 3, 2, 60. H. an. MED. — Vgl. तामलिप्त, ताम्रलिप्त, निर्लिप्त (unbefleckt PAÑĀAR. 1, 3, 80. 5, 6, 7, 41. 84. 8, 11. 2, 1,

19. 27. 3, 51. 4, 6. 7, 41. अति 1, 4, 4).

— caus. लिपयति 1) Etwas mit Etwas beschmieren, salben SUÇR. 2, 28, 11. Verz. d. Oxf. H. 98, a, 30. ज्ञात्पेन च सुवर्णेन सुनिष्ठेन — लिपयिष्यामि ते स्थगु so v. a. überziehen, verdecken R. 2, 9, 40. — 2) Etwas an Etwas schmieren: स्कन्धे च लेपयेद्भस्म Verz. d. Oxf. H. 74, b, 21.

— अनु einsalben, med. sich salben: नलदेन ĀÇV. ÇR. 6, 10, 3. GRHJ. 3, 8, 11. अञ्जस्वानुलिम्पस्व PĀR. GRHJ. 2, 14. KAUC. 26. 80. स्नापयित्वा अनुलिप्य च KATHĀS. 92, 39. WEBER, KRSHNĀG. 290. कुङ्कुमादिक्रमेणाङ्गमनुलिम्पति Schol. zu NAISH. 22, 56. वपुरन्वलिप्त — न वपूः ÇIÇ. 9, 51. प्रियङ्गुचन्दनाभ्यां च बित्त्वेन तगरेण च । पृथगेवानुलिम्पेत MBH. 13, 5042. act. mit med. Bed.: न चानुलिम्पेद्भ्राता 5006. अनुलिप्त beschmiert, bestrichen, gesalbt, überzogen mit: रुधिरपानुलिप्ताङ्गाः MBH. 1, 1172. मलपङ्कानुलिप्ताङ्गा 3, 2667. परार्थेन चन्दनेन 6, 4425. HARIV. 3630. 3887. SUÇR. 2, 286, 15. तिमिरपानुलिप्तेव तदा सा नगरी ब्रौ R. 2, 48, 27. R. GORR. 2, 13, 7. 4, 27, 7. 29, 15. 5, 14, 5. 18. 45, 4. MRĀKH. 137, 10. KĀM. NĪTIS. 7, 49. ÇIÇ. 9, 15. Spr. 2478. KATHĀS. 40, 2. BHĀG. P. 7, 13, 41. MĀRK. P. 50, 80. 61, 16. 74, 9. मोमेनानुलिप्तं शरीरम् MAITRAJUP. 3, 4. प्रभानुलिप्त RAGH. 10, 10. हरिभिरचिरभासां तेजसा चानुलिप्तैः ÇĀK. 166. स्नातानुलिप्त gebadet und gesalbt KAUC. 83. SUÇR. 1, 113, 6. DAÇAK. 63, 16. HIT. 42, 1. Vgl. अनुलेपि fg. — caus. einsalben HARIV. 14839. SUÇR. 1, 34, 5. WEBER, KRSHNĀG. 288. fg. DAÇAK. 92, 20.

— अग्नि bestrichen: मृदा TS. 5, 7, 10, 2. KAUC. 69. — caus. dass. MBH. 13, 7427.

— अत्र 1) bestrichen, beschmieren ÇĀṆKH. ÇR. 7, 8, 12. BR. 13, 9. SUÇR. 2, 36, 11. fg.; med. sich bestrichen (loc. st. acc.): भुङ्गरजतस्तम्भेषु गुरुचन्दनकुङ्कुमपङ्कानुलेपेनावलिम्पमानाः BHĀG. P. 5, 23, 5. अत्रलिप्त bestrichen MBH. 1, 6391. SUÇR. 2, 50, 1. चन्दनावलिप्त VET. in LA. (III) 8, 2. 5. überzogen, belegt (die Zunge) SUÇR. 1, 113, 2. etwa besudelt, unrein oder auch blind wie अपिरित (= सर्गर्व MAHĪDH.) VS. 24, 3. कृतव्यधनीत्यवलिप्तं कृत्यया विध्यति (vgl. AV. 5, 14, 9) KAUC. 39. — 2) अत्रलिप्त hochmüthig, stolz M. 4, 79. MBH. 1, 2487. 6153. 6161. 2, 1437. 1554. 3, 11811. 13674. 5, 1495. HARIV. 10333. R. GORR. 2, 9, 21. 3, 1, 19. 33, 72. 5, 9, 56. 6, 16, 64. 7, 17, 21. Spr. 873. 2347 (मनस्). 2798. VARĀH. BRH. S. 16, 13. RĀĠA-TAR. 4, 66. BHĀG. P. 10, 25, 6. अत्रवलिप्त HARIV. 4243. — Vgl. अत्रलेपि fg.

— आ bestrichen, beschmieren, salben: गोमयेन ÇAT. BR. 12, 4, 1, 1. KAUC. 26. HARIV. 3525. SUÇR. 1, 64, 5. 2, 8, 6. UTTARAR. 61, 3 (79, 1). आलिपत् KATHĀS. 63, 15. BHĀṬṬ. 13, 109. मुखमालिप्य MBH. 2, 2624. 2637. KATHĀS. 43, 50. BHĀG. P. 8, 16, 26 (sich bestrichend). PAÑĀAR. 171, 11. आलिप्त MRĀKH. 91, 10. KATHĀS. 56, 323. BHĀG. P. 10, 84, 45. aufschmieren, auftragen: आलिप्यते चन्दनमङ्गनाभिः R. 6, 12, v. l. — Vgl. आलिप्यत fg. — caus. bestrichen, beschmieren, salben: आलिम्पयति KAUC. 47. 61. आलिपयति SUÇR. 1, 53, 7. 2, 47, 8. — Vgl. आलिम्पन.

— समा med. sich salben: समालिपत् BHĀṬṬ. 17, 5. — caus. salben SĀH. D. 109, 7.

— उप 1) bestrichen, beschmieren, salben; verunreinigen: स्थपिडलं गोमयेन ĀÇV. GRHJ. 1, 3, 1. ÇĀṆKH. ÇR. 13, 24, 28. GRHJ. 1, 7. GOBH. 2, 1, 11. 3, 7, 3. 11. VARĀH. BRH. S. 60, 7. PAÑĀAR. 3, 9, 3. 13, 25. चन्दनेनाङ्गमु-